

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Warszawa, dnia 13 lutego 2015 r.

DESIWM/DEC-108/15

Dotyczy sprawy: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 i art. 48 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez A. (...) Sp. z o.o. Oddział w Polsce, z siedzibą w W. (...), danych osobowych do A. (...), z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki, pod adresem (...), na podstawie zastosowania standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2004/915/WE zmieniającej decyzję 2001/497/WE w zakresie wprowadzenia alternatywnego zestawu standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich (Dz. U. L 385 z 29.12.2004, str. 77 - 84),

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej „Generalnym Inspektorem”, wpłynął wniosek złożony przez A. (...) Sp. z o.o. Oddział w Polsce, z siedzibą w W. (...), zwaną dalej Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do A. (...) z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki, pod adresem (...), zwanego dalej Odbiorcą.

Po zapoznaniu się z przedstawionymi przez Wnioskodawcę dokumentami Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) Wnioskodawca jest spółką posiadającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Przekazywanie danych będzie się odbywało na podstawie standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2004/915/WE zmieniającej decyzję 2001/497/WE w zakresie wprowadzenia alternatywnego zestawu standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich (Dz.U. L 385 z 29.12.2004, str. 77 - 84);
- 3) Przekazywane mają być dane osobowe pracowników spółki w związku z wdrożeniem oprogramowania monitorującego w wewnętrznym systemie informatycznym, którego celem jest zapobieganie oszustwom i wzmocnienie bezpieczeństwa danych klientów podmiotów z grupy A..

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), zwanej dalej kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

W świetle powołanego przepisu postępowanie administracyjne staje się bezprzedmiotowe w szczególności wtedy, gdy w jego toku sprawa, która miała być załatwiona w drodze decyzji, utraciła charakter sprawy administracyjnej w rozumieniu art. 1 pkt 1 kpa. Podkreślenia wymaga, że przesłanką umorzenia takiego postępowania jest jego bezprzedmiotowość wynikająca „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej. Jedną z takich przyczyn może być zmiana stanu prawnego w toku postępowania administracyjnego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 maja 2002 r., sygn. akt III RN 59/01 (opubl. OSN Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych 2003/3/56) zmiana stanu prawnego „prowadzi do umorzenia postępowania przede wszystkim wtedy, gdy przewiduje to wyraźnie przepis ustawowy. Jednakże nawet wówczas, gdy przepis takiego sposobu zakończenia postępowania administracyjnego nie przewiduje, należy przyjąć, że zastosowanie ma ogólny przepis art. 105 § 1 kpa zawsze wtedy, gdy w świetle prawa materialnego oraz ustalonego stanu faktycznego brak jest sprawy administracyjnej mogącej być przedmiotem postępowania”. W konsekwencji, jeżeli nowe przepisy uchylają obowiązek uzyskania określonych zezwoleń, to wszczęte na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów prawa postępowania administracyjne

stają się bezprzedmiotowe (tak: G.Łaszczyca, A.Matan, Umorzenie ogólnego postępowania administracyjnego, Zakamycze Kraków 2002, s. 81). Sytuacja taka ma właśnie miejsce w rozpatrywanej sprawie.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1662), art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182, z późn. zm), będący materialnoprawną podstawą wszczęcia przedmiotowego postępowania od dnia 1 stycznia 2015 r. uległ modyfikacji. Zgodnie z dodanym ust. 2 pkt 1 art. 48 ustawy, zgoda Generalnego Inspektora nie jest wymagana, jeżeli administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą, przez standardowe klauzule umowne ochrony danych osobowych, zatwierdzone przez Komisję Europejską zgodnie z art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281 z 23.11.1995, str. 31, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 15, str. 355, z późn. zm.). Tym samym w obecnym stanie prawnym zastosowanie przez administratora danych standardowych klauzul umownych ochrony danych osobowych zwalnia go z konieczności uzyskania zgody Generalnego Inspektora na przekazanie danych do państwa trzeciego.

Z uwagi na fakt, że Spółka zastosowała standardowe klauzule umownych stanowiące załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2004/915/WE zmieniającej decyzję 2001/497/WE w zakresie wprowadzenia alternatywnego zestawu standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich (Dz. U. L 385 z 29.12.2004, str. 77 - 84), przedmiotowe postępowanie należy umorzyć, a Generalny Inspektor w jego toku nie może już merytorycznie rozstrzygnąć sprawy. Aczkolwiek nie wyłącza to możliwości późniejszego podjęcia przez Generalnego Inspektora merytorycznych rozstrzygnięć, w odniesieniu do przedmiotowego przekazania danych osobowych do państw trzecich, w innych postępowaniach administracyjnych podejmowanych w ramach ustawowego zakresu kompetencji organu, w szczególności odnoszących się do rozpatrywania skarg oraz do kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych.

Tym niemniej należy zwrócić uwagę na to, że pomimo zwolnienia administratorów danych stosujących standardowe klauzule umowne ochrony danych osobowych z konieczności uzyskania zgody Generalnego Inspektora na przekazanie danych do państwa trzeciego są oni obowiązani spełnić wszystkie wymogi decyzji Komisji oraz ustawy odnoszące się do planowanego transferu danych. Podkreślenia również wymaga, że ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła

zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy. Poza posiadaniem podstawy prawnej do przetwarzania określonych kategorii danych, administrator danych musi m.in. zapewnić, aby ich zakres był dopuszczalny w świetle powszechnie obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisów prawa (np. ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (Dz. U. 1974 nr 24 poz. 141, z późn. zm), a w wypadku obowiązku zgłoszenia zbioru danych do wynikającego z rozdziału 6 ustawy, administrator zobowiązany jest do dopełnienia wszelkich formalności w tym zakresie. W przypadku kwalifikowanej formy przetwarzania danych osobowych, jaką jest przekazanie do innego administratora danych, który ma siedzibę w państwie trzecim, zachodzi konieczność spełnienia jednej z przesłanek legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy. Jednocześnie należy podkreślić, że w toku postępowania w przedmiotowej sprawie Generalny Inspektor nie dokonywał oceny merytorycznej spełnienia przez Spółkę powyższych obowiązków.

Z uwagi na powyższe, wobec zaistnienia odpowiednich przesłanek, Generalny Inspektor umorzył postępowanie w omawianym zakresie z powodu jego bezprzedmiotowości.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).